

прихванатъ ѝ надутичкитѣ му бузи, устнитѣ му бѣха дебелы и разгънати; а изгледътъ му въобще бѣше доста жовиаленъ (весель.)

Отъ първитѣ още дни на нашето запознаване усѣти Борковски къмъ мене голѣмо повѣрние, и ми приказваше за своитѣ работи безъ да предъвква нето да се еумнява. Понеже честъта го бѣше завела въ въртопътъ на скритиятъ вътрѣшенъ животъ на цариградскитѣ голѣмци, отвали той предъ моитѣ очи плочата отъ тайнитѣ, и ми показа него-животъ въ всичката му голота, така, щото азъ, сѣкашъ, можахъ, да го опишамъ съ ржката си, и да се увѣря за неговата сжща сжщина. Неговитѣ открития, за които ще раскажа, сж отъ такава важность, щото не ще бжде злѣ, ако захвана отъ начало и искажа вкратцѣ: що е билъ той челѣкъ, и по какъвъ случай бѣше дошелъ той въ Цариградъ.

Жюль Борковски се родилъ въ Варшава, и на тамшнний университетъ въ дружбата си съ другитѣ млади Поляци, се напоилъ съ горѣщиятъ оня полски патриотизмъ, който като че е билъ причина на всичкитѣ му нещастия. Той участвувалъ въ вѣстанието на 1863 г. и съ други пѣкоп емигранти побѣгналъ отъ Польша въ Англия. Тукъ той влѣзълъ въ знаменитата полска калпазанска дружина, която правѣше фалшиви руски каймета толкозъ искусно, и ги распространявалъ въ Русия съ тѣквазъ честита смѣлость, щото бѣше настанало време, когато поляцитѣ мислѣха, че тѣ ще отмѣстятъ на Русия по сжщиятъ тозъ начинъ, именно: като съсннхъ съ преголѣмото распространение на фалшивитѣ каймета всѣко довѣрне въ сжщността на истинскитѣ държавни руски банкноти т. е. като убиятъ Русия финансово. По между това Борковски минавалъ и въ Франца, и тукъ ставалъ орждне въ тайната полиция на Министра за Външнитѣ